

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010779
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114010779.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obvinenému C. C. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí dňa 4. júna 2014 prejednal sťažnosť obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. mája 2014, sp. zn. 2T/66/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť obvineného C. C. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 15. mája 2014, sp. zn. 2T/66/2014 po podaní obžaloby postupom podľa § 238 ods. 3 Tr. por. rozhodol o väzbe obvineného tak, že z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ponechal obvineného C. C. vo väzbe a súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného na nahradenie jeho väzby a jeho návrh na nahradenie väzby písomným sľubom obvineného zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate s poukazom na to, že doposiaľ vo veci vykonané dôkazy odôvodňujú nielen podozrenie, ale aj právny záver, že skutok, pre ktorý bolo obvinenému vznesené obvinenie a pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, bol spáchaný, vykazuje zákonné znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., tiež dôvodné podozrenie, že ho spáchal obvinený C. C. a že z jeho povahy, zo spôsobu, akým bol spáchaný i z okolností charakterizujúcich osobu obvineného a jeho správanie je naďalej daná odôvodnená obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, teda z následkov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a tiež aj odôvodnený záver, že väzba obvineného C. C. aj po podaní obžaloby je stále adekvátnym a nevyhnutným zabezpečovacím opatrením a že písomný sľub nemožno považovať za dostatočné opatrenie na nahradenie väzby.

Proti tomuto uzneseniu dňa 15.5.2014 ihneď po jeho vyhlásení podal obvinený C. C. sťažnosť, ktorú však do rozhodnutia krajského súdu o nej bližšie písomne neodôvodnil sám a ani prostredníctvom zvoleného obhajcu napriek tomu, že povinnosť obhajcu odôvodniť sťažnosť je ustanovená v § 189 ods. 3 Tr. por.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 2. júna 2014, na neverejnom zasadnutí dňa 4. júna 2014 preskúmal podľa § 192 ods. 1,2 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Obvinenému C. C. bolo zákonným spôsobom vznesené obvinenie a bola na neho podaná obžaloba pre skutok kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že v období od roku 2008 do novembra 2013 v dome v D. nad E. na adrese D. L. E. č. XX zle zaobchádzal so

svojou manželkou - poškodenou X. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. nad E., D. L. E. č. XX tým spôsobom, že ju ponižoval, vulgárne sa na jej adresu vyjadroval, odopieral jej spánok, citovo ju vydieral, slovne sa jej vyhrážal zabitím, predstieral na jej fyzické útoky, v domácnosti rozbíjal veci, kde zo znaleckého skúmania vyplynulo, že sa u poškodenej X. C. v dôsledku konania obvineného vyvinul „syndróm týranej ženy“, ktorý poškodenú značne obmedzoval v bežnom spôsobe života.

V súvislosti s týmto trestným stíhaním bol obvinený C. C. uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 0Tp/9/2014 zo dňa 12.2.2014, právoplatného dňa 18.3.2014, vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr.por. dňom 10.2.2014 o 18.15 hod.

Zabezpečené a vykonané dôkazy v prípravnom konaní (vrátane čiastočného priznania obvineného) v rovine závažného podozrenia a zároveň rozumnej istoty odôvodňujú naďalej podozrenie, že skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný a bola na neho podaná obžaloba, bol spáchaný, že vykazuje zákonné znaky stíhaného trestného činu, ako aj dostatočne odôvodnené podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený, preto záver okresného súdu vyjadrený v tomto smere v napadnutom uznesení je vecne správny.

Konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňovali obavu z následkov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktoré boli dôvodom pre vzatie obvineného do väzby a ktoré boli vyvozené na podklade existencie dôvodného podozrenia, že obvinený spáchal stíhaný skutok, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie, z jeho povahy, zo spôsobu, akým mal byť skutok spáchaný a najmä tiež z okolností negatívne charakterizujúcich obvineného i jeho správanie, sa rovnako v priebehu trestného stíhania nezmenili tak, ako na to dôvodne poukázal i okresný súd v napadnutom uznesení. Dôvodnosť podozrenia, že obvinený C. C. spáchal trestný čin, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie a ktorý je v obžalobe právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., je na podklade doteraz vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré v napadnutom uznesení vecne správne poukázal okresný súd, naďalej jednoznačne daná. Za súčasného stavu vykonávania dôkazov krajský súd nezistil žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zánik dôvodov preventívnej väzby obvineného stanovených podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.. Od predchádzajúceho rozhodnutia o väzbe obvineného už citovaným uznesením sudcu pre prípravné konanie nenastala totiž žiadna podstatná zmena v konkrétnych skutočnostiach odôvodňujúcich obavu z následkov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Obava uvedená v tomto dôvode väzby, teda z pokračovania v trestnej činnosti, je stále reálna vzhľadom na povahu a závažnosť stíhaného zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., vzhľadom na spôsob, akým mal skutok spáchaný i na z toho vyplývajúce negatívne hodnotenie osoby obvineného a jeho správania, na ktoré okresný súd vecne správne poukázal v napadnutom uznesení. Obava z pokračovania v trestnej činnosti naďalej vyplýva predovšetkým z dlhodobosti konania obvineného, pričom agresívne a stupňujúce sa útoky obvineného v časovom období od roku 2008 do novembra 2013, teda po dobu takmer 5 rokov proti manželke, navyše pod vplyvom alkoholu i marihuany, majú vzhľadom na intenzitu a dĺžku trvania útokov nielen formu pokračovania, ale z hľadiska rozsahu páchania trestnej činnosti, z ktorej je dôvodne podozrivý, vrátane fyzických útokov i vyhrážania sa smrťou svojej manželke, zvyrazňujú naďalej obavu z pokračovania.

Hodnotiac všetky uvedené skutočnosti jednotlivo i v ich súhrne, najmä však skutočnosť, že konkrétne dôvody väzby obvineného tak, ako sú uvedené v uznesení o vzatí obvineného do väzby, sa nezmenili, je väzba obvineného C. C. z už uvedených dôvodov stále adekvátnym zabezpečovacím opatrením v tomto štádiu trestného stíhania - po podaní obžaloby a pred konaním hlavného pojednávania. Vecne správny je aj záver súdu prvého stupňa, že vzhľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu nie je možné väzbu u obvineného nahradiť sľubom obvineného. V prípade dôvodného podozrenia z takejto trestnej činnosti, ktorá mala byť obvineným páchaná po dobu takmer 5 rokov, nie je totiž predpoklad, že by takýto sľub sám o sebe mohol splniť svoj účel, nakoľko obvinený doteraz býva v spoločnej domácnosti s poškodenou, kde hrozí nebezpečenstvo a obava z pokračovania páchania trestnej činnosti voči nej, zvyraznená navyše okolnosťou, že obvinený sa svojej manželke okrem iného mal vyhrážať zabitím. V tomto prípade teda záujem na ochrane života a zdravia jeho manželky prevyšuje nad záujmom zachovania osobnej slobody obvineného. Napadnutie uznesenie je preto vecne správne.

Z ustanovení § 72 ods. 3 veta druhá za bodkočiarkou Tr. por., § 76 ods. 3, 4 Tr. por., § 83 ods. 1, 2 Tr. por., 190 ods. 3 Tr. por. a § 238 ods. 3 Tr. por. vyplýva, že o väzbe obvineného po podaní obžaloby rozhoduje súd postupom podľa § 76 ods. 3 a 4 Tr. por. prednostne a urýchlene, pričom uznesenie o väzbe, proti

ktorému môže obvinený a prokurátor podať sťažnosť len ihneď po vyhlásení uznesenia (§ 83 ods. 2 veta druhá za bodkočiarkou Tr. por.) je súd povinný nielen v plnom znení s odôvodnením a poučením uviesť v zápisnici o úkone (§ 72 ods. 3 veta druhá za bodkočiarkou Tr. por.), ale, v prípade ak bola podaná sťažnosť proti rozhodnutiu o väzbe ihneď po jeho vyhlásení, súčasne povinný predložiť spis bez meškania, najneskôr však v nasledujúci pracovný deň, nadriadenému súdu na rozhodnutie o podanej sťažnosti. Okresný súd v uvedenom smere preto pochybil, keď napadnuté uznesenie o väzbe v plnom znení s odôvodnením a poučením síce uviedol v zápisnici o verejnom zasadnutí, avšak spis nepredložil bez meškania, najneskôr však v nasledujúci pracovný deň, nadriadenému súdu na rozhodnutie o podanej sťažnosti proti uzneseniu o ponechaní obvineného vo väzbe, ale až dňa 2. júna 2014. Uvedený chybný postup však nemal vplyv nielen na vecnú správnosť sťažnosťou napadnutých výrokov uznesenia okresného súdu, ale nebol ani dôvodom na zmenu, na zrušenie napadnutého uznesenia alebo na prepustenie obvineného z väzby postupom uvedeným v § 76 ods. 3 Tr. por. Základná lehota väzby v prípravnom konaní je podľa § 76 ods. 2 Tr. por. sedem mesiacov, preto v prípade obvineného C. C., ktorý bol vzatý do väzby dňom 10.2.2014, by posledný deň tejto lehoty pripadol až na deň 10.9.2014 a krajský súd nielen mohol, ale aj postupom podľa § 76 ods. 3 veta druhá za bodkočiarkou Tr. por. rozhodol o sťažnosti obvineného už dňa 4.6.2014, teda do uplynutia tejto lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov dospel k záveru, že okresný súd rozhodol vecne správne, preto sťažnosť obvineného C. C. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.